

[Rager.]

gaar videre til Departementet, faar han fra Departementet en anden Afgørelse, men jeg er bange for, at uhyre mange Mennesker, der er gaaet til Inspektoratet, har troet at maatte læse Inspektoratets Skrivelse som en endelig Afgørelse. Inspektoratet hævdede, at en bestemt Artikel efter dets Mening var afgiftspligtig, men Departementet siger: den er egentlig afgiftspligtig, men vi giver under Hensyn til det foreliggende Tilladelse til, at den fritages for Afgiftspligten. Nu drejer det sig om en Artikel, med Hensyn til hvilken det var latterligt at tænke sig, at den overhovedet kunde fortolkes ind under Afgiftspligten; derfor virker det dobbelt mærkværdigt, at Departementet, naar det altsaa siger, at Artiklen ikke er afgiftspligtig, dog først mener det nødvendigt at give Inspektoratet Medhold i dets Mening for derefter at sige: men selv om det har Ret, annullerer vi det alligevel.

Jeg har villet fremsætte disse Bemærkninger om ganske dokumenterbare Tilfælde — Dokumenterne er til Disposition, hvis det maatte ønskes — for at gøre opmærksom paa, at den Administration, Loven har været underkastet, hidtil absolut ikke har været lydefri, ikke saa meget, fordi disse Smaating konkret betyder noget, men fordi det er et Led i en Mængde Sager, der forelægges Administrationen under et eller andet Ministerium til Afgørelse, og med Hensyn til hvilke Afgørelserne er forsinkede, ofte uklare og i Strid med det, som trykt staar. Det tror jeg ikke vi staar os ved i Længden. Jeg tænker ikke saa meget paa Forretningslederne, der er i Stand til at se igennem og forstaa, at det er en Fejl ved Administrationsembetsmænds Udførelse af deres Gerning, men det er for hele det store Personales Skyld meget forkert, at de forskellige mærkelige Ting fremkommer; Personalet vil absolut ikke forstaa, at man i Længden kan administrere et Land paa en saadan Maade, naar de ved, at en lignende Administration fra deres Side i den Forretning, hvor de arbejder, under ingen Omstændigheder vilde blive taalt.

Christiani: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag er jeg ikke i alle Henseender uenig med det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen i hans nylig fremsatte Bemærkninger; men jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem i meget af det, det ærede Medlem sagde, og ganske særlig slet ikke med Hensyn til Nødvendigheden og Berettigelsen for den højtærede Finansminister til at søge Hjælp for Fremskaffelse

af de paagældende Beløb. Men inden jeg tillader mig at sige et Par Ord herom af rent personlig Art, vil jeg gerne fremsætte en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Anledning af de af det ærede Medlem fremsatte Udtalelser om de meget store Fortjenester, som tilflyder Landbruget paa Grund af de høje Priser, vi har i Dag.

Jeg ved nok, at det er en almindelig Opfattelse rundt omkring, at Landmændene nu sidder overordentlig godt i det. Det er imidlertid muligt — jeg har beskæftiget mig noget dermed i den senere Tid, naturligvis med den Usikkerhed, som altid følger med en skønsmæssig Betragtning og Beregning — at gøre sig en lille Forestilling om, hvorledes de forskellige Landbrug vil være stillede i det Finansaar, som nu nylig er begyndt. Det viser sig da, at den Omstændighed, at vi er afskaaret fra at faa Raastoffer, virker i saa høj Grad ind paa Produktionens Rentabilitet, at det nærmest er et sørgeligt Resultat, man kommer til med Hensyn til flere af Brugene, og navnlig sørgeligt derved, at de ganske smaa Brug, særlig Husmandsbrugene, som jo ikke kan være det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen helt ligegyldige, er saa daarligt stillede, at man maa sige, de nærmest tenderer imod overordentlig kritiske og vanskelige Tider, hvor de saa langt fra kan faa Forrentning af deres interesserede Kapitaler — ja, overhovedet næppe faa en nogenlunde Indtægt til at leve af.

Det er noget bedre, om ikke fuldt tilfredsstillende, for Gaardmandsbrugene. Men dér viser sig saa det mærkelige, hvad maaske meget faa vilde tænke sig, at de meget store kornproducerende Gaarde paa ingen Maade er særlig gunstigt stillede i Øjeblikket eller vil blive det i Løbet af det kommende Aar, og det til Trods for, at de vel nok vil faa betydeligt større Priser, end de længe har faaet for de Varer, de sælger. Paa Grund af de store Mængder af Korn, de maa aflevere, er det imidlertid nødvendigt for dem at reducere deres hele Bedrift i en saadan Grad, at den samlede Rentabilitet for Aaret, taget som et Gennemsnit for hele Landet, alligevel bliver uhyre kritisk.

Det er i det hele taget karakteristisk — og det er noget, som ogsaa spiller en Rolle for al Skattelovgivning —, at vi i Øjeblikket er inde i et Præsniveau og en Fordeling af Indtægter og Udgifter over de forskellige Erhverv, som utvivlsomt trænger til en ikke ringe Revision. Naar det er saaledes, skyldes det ikke alene de særlige Forhold, vi er kommet ind under, derigen-